

Nok så vigtigt er det imidlertid at modificere princippet om, at kassen til hver tid skal søge den bedst mulige forrentning. Det betyder principielt, at kassen kun skal tage snævre, privatøkonomiske hensyn, omend med en tidshorizont, der er længere end for de fleste traditionelle kapitalister. SF ønsker netop, at kasserne skal have mulighed for at tage andre hensyn, hvis medlemmerne ønsker det, f.eks. til miljø eller en visionær personalepolitik.

I praksis vil disse hensyn dog slet ikke eller kun i begrænset omfang stride mod profitabilitetshensynet. Derfor kan de tilgodeses ved at ændre begrebet »bedst mulig forrentning« til »en rimelig forrentning« med den fortolkning, at der kan tillades en vis del investeringer i projekter m.v., der ikke fuldt ud forventes at give den bedst mulige forrentning.